

Anna

Adina Speranta

noaptea se întorcea la anna
îl chema tristețea ei
dantela fină ocrotea mâinile albe
doar el înțelegea
această aparentă fragilitate
un porțelan de saxa
care încânta privirea
alcătuit din nervuri dure
o rețea de cerințe
nevoi durere
negativism
susținând un gol fără sfârșit
acolo păsările cerului așteptau
tăcerea întreruptă de același tren
șuieratul lui destrăma noaptea
verdictului final

înconjurat de cărți
bătrânul anticar vorbea cu anna

adina v.

12.12.2018